

РЕШЕНИЕ

№ 268

гр. гр. Хасково, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Гроздан Б. Грозев

при участието на секретаря Цветелина Хр. Станчева
като разгледа докладваното от Гроздан Б. Грозев Административно
наказателно дело № 20235640200490 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения
и наказания.

Образувано е по жалба от „Недев“ ЕООД, гр.Хасково, БУЛСТАТ: 126005176 ,
представявано от Ж.В.К., срещу Наказателно постановление № 26-2300043/19.05.2023год.
на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Хасково, с което на основание чл. 416,
ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда на жалбоподателя е наложена административна
санкция –имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ. В
подадената жалба се релевират оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на
атакуваното с нея наказателно постановление. Сочи се, че АУАН и НП били издадени при
съществени нарушения на административно процесуалните правила за установяване на
административните нарушения и налагане на съответните административни наказания за
тях, както и в противоречие с материално-правните разпоредби на КТ. Сочи се, че
жалбоподателят не е извършил описаното в НП нарушение, тъй като нито управителят
Ж.В.К., нито други лица на ръководни длъжности не били допусkali до работа в
предприятието лицето Р.М.И.. Управителя научил за това лице, едва след получаване на
призовка за явяване в Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Хасково. твърди, се че ако
последното лице е допуснато до работа в цеха то това е станало без знанието и съгласието
на управителя на дружеството и на другите лица, които отговарят за набирането на
работници. Искане се отмяната на атакуваното НП. В съдебно заседание пред Районен съд –
Хасково, жалбоподателя не изпраща представител, за дружеството се явява процесуален
представител – адв.Атанас Георгиев. Последният поддържа подадената жалба, развива
доводи за нейната основателност, обосноваващи отмяна на атакуваното наказателно
постановление.

Административно – наказващият орган - чрез упълномощения по делото

представител – юриск. М. оспорва жалбата и в хода по същество развива конкретни съображения за неоснователност на същата. Моли атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено, като се осъди жалбоподателя да заплати юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното:

Търговското дружество "НЕДЕВ" ЕООД, е със седалище и адрес на управление в Област Хасково, Община Хасково, гр. Хасково, п.к. 6300, ул. Сливница № 32 и е вписано в Търговския регистър към Агенция по вписванията с ЕИК 126005176, като се представлява от управителя Ж.В.К.. Дружеството притежавало и стопанисвало цех за улуци, намиращ се в ***** /бивше предприятие „Никола Терзиев“/.

На 27.01.2023г. в горният цех бил допуснат до работа Р.М.И.. Той предоставял работната си сила в полза на работодателя „НЕДЕВ" ЕООД, като е изпълнявал задълженията си на „работник по изработка на детайли за метални улуци" в горният цех за улуци стопанисван от „НЕДЕВ" ЕООД в гр. Хасково. Тоест това било работното място на Р.М.И., като той работел срещу заплащане по 0,01лв на изработен детайл, при определено работно време от 8:00 до 17:00ч., със работно оборудване и материали предоставени от работодателя, при спазване на йерархична подчиненост и технологична дисциплина. Било му е указано да си води самостоятелен отчет ла една тетрадка за изработените детайли, тъй като няма трудов договор, като уговорката е била заплащането да се извършва на 10-то число следващия месец. На 27.01.2023г. между 16:00 и 16:30 часа, Р.М.И., пострадал, като дясната му ръка била затисната от пресата. Той бил закаран от работника В.И.В. до спешна помощ гр. Хасково, където е бил прегледан и изпратен в ортопедично отделение на МБАЛ Хасково за лечение. Здравословното му състояние най-общо се свежда до премачкана дясна длан и пръсти при работа с хидравлична преса.

Във връзка с този инцидент е извършена проверка по работни места, в стопанисвания от дружеството цех за улуци, намиращ се в ***** /бивше предприятие „Никола Терзиев“/ на 06.02.2023 г. и при проверка по документи на 20.02.2023г. и на 23.02.2023г., извършени в Дирекция "Инспекция по труда", гр. Хасково. Проверката е извършена от св.Н. Т. Д. и св.Е. И. Л.. На база личните констатации, сметите писмени обяснения от пострадалия и други работещи в предприятието, както и на липсата на представен писмен трудов договор между „НЕДЕВ" ЕООД и Р.М.И., проверяващите стигнали до извода за извършено нарушение от „НЕДЕВ" ЕООД, на 27.01.2023г. в гр.Хасково, конкретно в цех за улуци, намиращ се в ***** /бивше предприятие „Никола Терзиев“/. В тази връзка е съставен АУАН на дружеството работодател, в присъствието на управителя на същото. Актът е

предявен на управителя на дружеството но последният е отказал да го подпише и да получи екземпляр от акта, които е установено с подписа на П.К.Г.. В АУАН описаното нарушение е квалифицирано като такова по чл.62, ал.1 от КТ.

Въз основа на горният АУАН е издадено атакуваното НП. При издаване на наказателното постановление, административнонаказващият орган е възприел изцяло фактическите констатации, описани в акта за установяване на административно нарушение, както и правната квалификация на нарушението. НП е връчено на жалбоподателя на 22.05.2023г. с писмо с обратна разписка.

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаните в хода на делото свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите Н. Т. Д. и Е. И. Л. относно обстоятелствата, изложени в АУАН, свързани с извършване на процесната проверка, както и тези, свързани със съставянето на АУАН като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, поради което ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 1 Кодекса на труда - трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 Кодекса на труда - Чл. 62. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 1992 г., изм. и доп., бр. 2 от 1996 г.) (1) Трудовият договор се сключва в писмена форма.

По силата на чл. 414, ал. 3 КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение, а в чл. 416, ал. 5 КТ е предвидено, че наказателните постановления се издават от ръководителя на съответния орган по чл. 399, 400 и 401 или от оправомощени от него длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Следователно, деянието, за което е наложена глоба на жалбоподателя е обявено от закона за наказуемо с административна санкция.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление съдът не констатира процесуални нарушения от категорията на съществените, които да налагат отмяна на последното. На първо място както АУАН така и НП са съответно съставени и издадени от компетентен орган. Съставеният акт за установяване на административно нарушение и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл.57 от ЗАНН, като според съда изцяло подробно и в пълнота е описано нарушението и обстоятелствата при които то е извършено. Посочена е и датата на нарушението и мястото на нарушението. Не са допуснати нарушения и на чл. 40 от ЗАНН, във връзка със съставянето и връчването на АУАН на жалбоподателя. На същия е осигурена възможност да се запознае с неговото съдържание чрез управителя на дружеството, както и да направи възражения по него. Посочена е и правната квалификация на вмененото нарушение както в АУАН така и в НП.

От материалноправна страна, обстоятелствата, изложени в акта и наказателното

постановление, проверени от съда с допустими по закон доказателствени средства, се установяват по недвусмислен и категоричен начин. Според съда безспорно е доказана описаната в НП фактическа обстановка, факти и обстоятелства установени при проверката. Доказано е, че към 27.01.2023г. в цех за улуци, намиращ се в ***** /бивше предприятие „Никола Терзиев“/ и стопанисван от „НЕДЕВ“ ЕООД, е работел Р.М.И.. Той предоставял работната си сила в полза на работодателя „НЕДЕВ“ ЕООД, като е изпълнявал задълженията си на „работник по изработка на детайли за метални улуци“ в горният цех за улуци стопанисван от „НЕДЕВ“ ЕООД в гр. Хасково. Тоест това било работното място на Р.М.И., като той работел срещу заплащане по 0,01лв на изработен детайл, при определено работно време от 8:00 до 17:00ч., със работно оборудване и материали предоставени от работодателя, при спазване на йерархична подчиненост и технологична дисциплина. Било му е указано да си води самостоятелен отчет ла една тетрадка за изработените детайли, тъй като няма трудов договор, като уговорката е била заплащането да се извършва на 10-то число следващия месец. На 27.01.2023г. между 16:00 и 16:30 часа, Р.М.И., пострадал, като дясната му ръка била затисната от пресата. Той бил закаран от работника В.И.В. до спешна помощ гр. Хасково, където е бил прегледан и изпратен в ортопедично отделение на МБАЛ Хасково за лечение. Здравословното му състояние най-общо се свежда до премачкана дясна длан и пръсти при работа с хидравлична преса. Доказано е безспорно, че Р.М.И. е допуснат до работа преди без да е сключен с него трудов договор с дружеството жалбоподател. В тази насока еднопосочни са свидетелските показания, които съдът кредитира изцяло. Те се подкрепят и от изготвената и приета по делото справка за уведомленията за сключени трудови договори на „НЕДЕВ“ ЕООД, както и от приетите по делото писмени доказателства /обяснения, медицински документи и др/. тоест според съда безспорно доказан факт е престирането на работна сила от Р.М.И. в полза на „НЕДЕВ“ ЕООД на 27.01.2023г. в цеха на дружеството в град Хасково. Безспорно между работника и дружеството липсва сключен трудов договор в писмена форма преди работника да е допуснат до работа и безспорно на процесната дата работникът е пострадал при престиране на труда си за дружеството жалбоподател. Преценката на всички доказателства по делото води на единственият възможен извод, че „НЕДЕВ“ ЕООД на 27.01.2023г. в град Хасково, е допуснал до работа в цеха на дружеството, Р.М.И., като не е сключил трудов договор в писмена форма, преди постъпването на работа.

Тоест според съда жалбоподателят не е изпълнил задължението си да сключи с лицето Р.М.И. трудов договор, каквото е изискването на чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда в момент преди постъпването му на работа. В случая спорен се оказва въпроса дали са налице трудови правоотношения между „НЕДЕВ“ ЕООД и Р.М.И. , за да е на лице нарушението по чл.61, ал.1 или по 62,ал.1 от КТ. Според съда отговора но този въпрос е положителен, тоест е на лице такова трудово правоотношение. Този въпрос е разрешен с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, въвеждаща изискването отношенията при предоставянето на работна сила, каквито отношения безспорно са констатирани в случая, да се уреждат само като трудови правоотношения, за което е било необходимо сключване на трудов договор. Извод, който се мотивира от характера на учреденото между „НЕДЕВ“ ЕООД и Р.М.И. правно отношение, представляващо по своята същност трудовоправно. В тази връзка следва да се има предвид, че съществен белег на трудовото правоотношение, който го отличава от

гражданския договор, респ. договора за изработка или поръчка е този, че дължимата престация е работна сила, а не резултат, като характерни са още подчиненост и зависимост на работника или служителя от работодателя и многократност и продължителност на изпълнението, както и почивните дни и почивките. В случая работника - Р.М.И., е работела като работник по изработване на детайли за метални улуци на преса.

От доказателствата по делото се доказва, че Р.М.И. към датата на която е пострадал е бил започнал работа, като е постъпил още предишният ден – на 26.01.2023г. Тоест на лице е продължителност на изпълнението. Освен това видно от обясненията на Р.М.И. той е работел с работното време е от 08.00 до 17.00 часа, тоест и тези елементи от трудовото правоотношение е на лице. Или с други думи според съда тези белези описани по-горе за наличието на трудово правоотношение в конкретния случай са налице, изхождайки от представените по делото доказателства и характера на осъществяваната от Р.М.И. работа. Що се касае до работното време, работното място, организация на изпълнението на работата, като основни елементи на трудовото правоотношение, следва да се отбележи, че те са подробно описани и анализирани в протокола от извършената проверка в съответствие с установените в хода на проверката факти.

Според съда твърденията на жалбоподателя, че лицето не е работело за дружеството са „Про кауза“. Тоест твърдения дадени с оглед защитната теза на жалбоподателя. Нещо повече от логическото тълкуване чл. 41, ал. 1 във връзка с ал. 3 на същия член от Правилника за вътрешния трудов ред на „НЕДЕВ“ ЕООД, приет по делото, се установява, че само лице, което е работник/служител на дружеството има достъп до съответното работно място, като в противен случай, когато не притежава това качество, се прилага установения в дружеството пропускателен режим за външни лица.

Изложеното обосновава извод за осъществяване от „НЕДЕВ“ ЕООД от обективна страна признаците на състав на административно нарушение по чл. 414, ал. 3, вр. чл.61, ал. 1 от Кодекса на труда. Тоест според съда с оглед описаната фактическа обстановка и фактите и обстоятелствата на извършване на нарушението същото следва да се преквалифицира на осн.чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН от такова по чл.62, ал.1, от КТ в такова по чл.61, ал. 1 от Кодекса на труда, като се приложи закон за същото, еднакво наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, имайки предвид посоченото по-горе. В случая се изменя само правната квалификация на нарушението, която изцяло съответства на фактическата обстановка описано в двата акта по която на практика се защитава дружеството жалбоподател.

В случая, според съда следва да се отбележи, че не са събрани данни, още по-малко представени доказателства от наказващия орган, че в резултат на нарушението са настъпили каквито и да било вредни последици за работника. Освен това нарушението е такова, което би могло да се отстрани веднага след като бъде констатирано, поради което би могло да се анализира и тезата дали за извършеното от работодателя, административно нарушение по чл. 414, ал. 3, вр. чл. 61, ал. 1 от КТ, формално са налице кумулативно предвидените предпоставки за квалифицирането му като маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ, респ. като основание за налагане на санкция по привилегирования състав на посочената норма. В този смисъл е уместно да се отбележи, че преценката по чл. 28 от ЗАНН, респ. по чл. 415в от КТ е преценка, с оглед разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, предхождаща налагането на санкцията, предвидена в закона. В случая в наказателното постановление се съдържат съображения в тази част, с което е отказно да се квалифицира случаят като маловажен. Това

подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, каквато съдът няма пречка да извърши в рамките на настоящото съдебно производство, предвид указанията, дадени в ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г., ОСНК на ВКС, съдържащи задължително тълкуване на закона. Този отказ на наказващия орган обаче, в конкретната хипотеза се явява съобразен с материалния закон, предвид новелата на ал. 2 на чл. 415в КТ, ДВ. бр. 7 от 2012 г. в сила и действаща към датата на извършване на процесното нарушение, което с оглед неговата правна квалификация, попада в изброяването на деяния, които по силата на закона не могат да бъдат маловажни, тоест не е възможна преквалификация на нарушението.

В същото време съдът намира, че наказващият орган се е съобразил в пълна степен с разпоредбата на чл. 27 ЗАНН, като е определил наказанието за нарушението в размер на минималната имуществената санкция от 1500 лева. При съвкупната преценка на всички обстоятелства по случая, както и че нарушението на жалбоподателя е негово първо, доколкото не се представят доказателства за предходни такива, макар и не единствено и отчитайки при индивидуализацията, че за работника не е установено да са настъпили допълнителни вредни последици, напр. от невнасяне на осигуровки, което би могло само да се предполага, но остава недоказано, съдът намира, че предвидената имуществена санкция правилно е определена в минималният законов размер предвиден в разпоредбата на чл. 414, ал. 3 КТ.

При този изход на делото, претенцията на административно-наказващия орган за присъждане на юристконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да се присъди юристконсултско възнаграждение в минимален размер на 80 лева.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 26-2300043/19.05.2023год. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Хасково, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда на жалбоподателя е наложена административна санкция – имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ, като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** нарушението по чл.61,ал.1 от КТ.

ОСЪЖДА „Недев“ ЕООД, гр.Хасково, БУЛСТАТ: 126005176 , представлявано от Ж.В.К. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Хасково сумата от 80 лв. направени по делото разноски за юристконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково:/п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: Г.А.